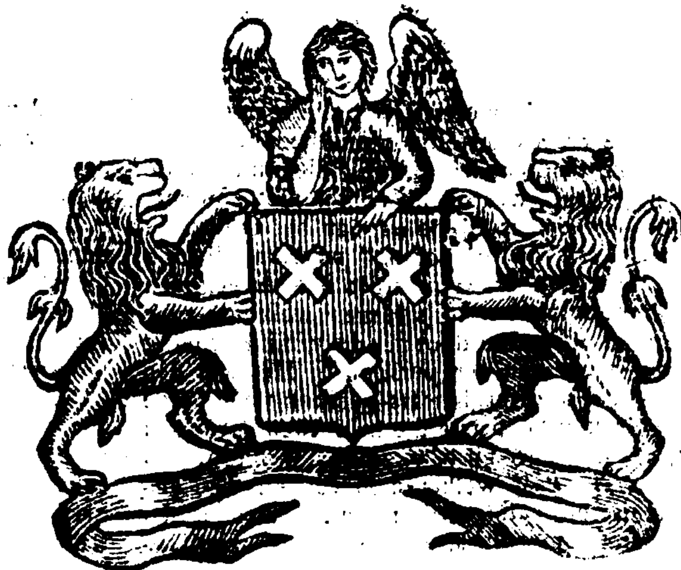
No. 10. **1826.**

BREDASCHE COURANT

ZATURDAG den 11 MAART.

BEKENDMAKING.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der Stad Breda, van den Heer Arrondissements Inspecteur der Directe Belastingen berigt ontvangen hebbende, dat het Zijne Majesteit heeft behaagd, bij Besluit van den 1 Februarij 1826, n.° 150, den heer C. G. J. BEKKERS tot Ontvanger der Directe Belastingen te Breda te benoemen.

Brengen hetgene vermeld ter kennis van de ingezetenen dezer Stad, met uitnoodiging om ten kantore van den gemelden Ontvanger hunnen aanslag in de Directe Belastingen geregeld aantezuiveren, en zich op die wijze voor alle schaden te behoeden.

BREDA 6 Maart 1826.

J. F. DE ROY, vt.
Ter ordonnancie van Dezelven,
De Secretaris der Stad,
OUKOOP.

⁂ De ondergeteekende C. G. J. BEKKERS, benoemd tot Ontvanger van de Directe Belastingen der Stad Breda, en dien Post aanvaard hebbende, informeert de Belastingschuldigen, dat het Kantoor wordt gehouden, ten zijnen woonhuize op de Ginnekenstraat Wijk B, No. 86.

BEKKERS.

SPANJE.

MADRID den 23 Februarij. De hertog *van Infantado* heeft thans in groote oneenigheid met zijne ambtgenooten, die hem verwijten, dat hij de bruikbaarste lieden uit de ministeriele bureaux heeft weten te verwijderen, en die het hem zeer kwalijk afnemen, dat hij een man, welke het constitutioneel gouvernement van Sevilie naar Cadix is gevolgd, den heer *Uzos y Muniz*, op nieuw in dienst heeft gesteld. — Ook in den staatsraad heerscht verschil van gevoelens, ter zake van het spaansche leger. De kardinaal Aartsbisschop van Toledo heeft de koninklijke vrijwilligers willen vermeerderen, en daarentegen het staande leger verminderen, welk gevoelen door den minister van oorlog met zoo veel hevigheid is bestreden, dat de Infant *Don Carlos* tusschen beide is gekomen.

— Naar men verneemt, zijn eenige honderd man spaansche vlugtelingen dezer dagen in Gibraltar scheep gegaan en niet verre van Valencia aan wal gestapt. Men twijfelt niet, of die roekelooze lieden zal hetzelfde tot treffen, 't welk hunne makkers te Tarifa heeft getroffen.

OOSTENRIJK.

WEENEN den 28 Februarij. Den 12 dezer, is het geboortefeest van Zijne Maj. den Keizer van Oostenrijk te Petersburg op eene zeer uitstekende wijze gevierd. Op dien dag werd er groote parade gehouden, bij welke Z. M. de Keizer van Rusland de aflegging van den hofrouw en groot gala bevolen had. Z. M. verscheen met de Oostenrijksche orde van *St. Stephan* en verzeld van Z: K. H. den aartshertog *Ferdinand*, mitsgaders alle de vreemde Prinsen, die zich thans te Petersburg bevinden. Ten hove werd het geboortefeest van den doorluchtigen vriend en bondgenoot met de innigste hartelijkheid gevierd.

— Z. M. de Keizer van Rusland heeft, den 19 Januarij, als Koning van Polen, een decreet genomen, waarbij de oproeping der kleine landdagen en gemeente-vergaderingen wordt bevolen; om zich onledig te houden met de vernieuwing van een derde gedeelte der leden van de kamer der nuntiussen.

DUITSCHDAND en Aangrenzende Rijken.

FRANKFORT den 5 Maart. Z. M. de Keizer van Oostenrijk heeft den president van de duitsche bondsvergadering het groot-kruis van de Leopolds-orde verleend

— Sedert eenigen tijd heerscht ten aanzien der Grieken, en bijzonder omtrent de verdedigers van Missolongi, in de oostenrijksche bladen een geheel andere toon dan te voren. Volgens het jongste half-officieel dagblad van Weenen, is het de grieksche zeemagt in de daad gelukt deze, met eene merkwaardige dapperheid en volharding verdedigde vesting, gelijk dit dagblad zich uitdrukt, van den zeekant met nieuwen mond- en krijgsvoorraad te voorzien. » Tweemalen" dus vervolgt het » zijn de grieksche vaartuigen, naar luid van voorloopige berigten van den 9 Februarij uit Corfu, voor dezelve vesting verschenen. De eerste reize werden zij met nadruk afgewezen, doch de tweedemaal verbrandden zij eene bij Vasiladi gestrande turksche korvet, en den volgenden dag, den 28, plaatsten zich de grieksche schepen voor de golf van Patras in orde van battaille en lieten, door den wind begunstigd, zes branders tegen de turksche vloot los, die daardoor ten eenemale in verwarring geraakte; welk oogenblik de Grieken zich ten nutte maakten, om hunnen voorraad te ontschepen."

In dit berigt wordt niet gemeld van het verbranden van een fregat van den tweeden rang; in latere tijdingen van Corfu, en wel van den 12, wordt echter bepaaldelijk verzekerd, dat bij die gelegenheid een fregat en elf kleinere vaartuigen in de asch zijn gelegd, doch wordt de dag, op welken dat gevecht zoude hebben plaats gehad, naar het schijnt verkeerdelijk, op den 3 Februarij gesteld. In hoe verre het gevecht van den 12 Februarij voor Missolongi in de daad heeft plaats gehad, of het berigt, des wegens vermeld, eene verkeerde opgave is van eene vroegere poging van de zijde der Grieken, is nog niet gebleken. Het officieel blad van Weenen, evenwel, maakt er geene melding van, ofschoon het van hetzelve onderrigt konde zijn. — Voor het overige had men op Corfu gunstig berigt voor de Grieken van den staat van zaken op Morea, en had men tevens vernomen, dat die van Naupli 2000 man naar Negropont hadden gezonden, om den opstand op dat eiland te ondersteunen, en 1800 man naar Athene, om de troepen, onder den overste *Fabvier*, te versterken.

— Keizer *Nicolaas* heeft last gegeven, om de noodige maatregelen te nemen, ten einde den poolschen Rijksdag bijeen te roepen, en heeft verklaard voornemens te zijn, om de door Keizer *Alexander* aan Polen verleende vrijheden en wettige verordeningen in stand te houden.

— De regering van Keur-Hessen heeft drie battaillons en één eskadron huzaren naar de grenzen gezonden, ten einde den sluikhandel te helpen beletten.

LEIPZIG den 28 Februarij. Er is vermoeden ontstaan, dat ondanks de herhaalde maatregelen tegen de genootschappen van de *Burschenschaft*, en ondanks den goeden geest, die onder de groote meerderheid der studenten heerscht, deze genootschappen onder hen nog niet geheel zijn ontbonden, en derhalve is dezer dagen op hooger last, door eenen commissaris bij eenige studenten der universiteit onderzoek gedaan, zijn hunne papieren verzegeld en vier der meest verdachten in hechtenis genomen.

TUBINGEN den 1 Maart. Om alle herinneringen van de geheime genootschappen, die vroeger alhier onder de studenten bestaan hebben, uit te wisschen, heeft men dezer dagen eene ordonnantie uitgevaardigd, waarbij dezelven verboden wordt, mutsen of andere kleedingstukken, enz., te dragen, waarop zich de kleuren bevinden, welke deze genootschappen hebben onderscheiden.

FRANKRIJK.

PARIJS den 2 Maart. Een dagblad van Lyon behelst het volgende zonderlinge berigt uit eenen brief omtrent de Russische zamenzwering.

« Door den onverwachten dood van *Alexander* is onbedachtzaam ondernomen hetgeen eerst eenige maanden later moest plaats hebben, en die misslag heeft Europa gered; het bewijs en de draad der zamenzwering zijn er door gevonden.

« De luitenant-generaal *Michiel Orlof*, bij die mij vóór tien jaren over alle zijne ontwerpen gesproken had, heeft den Keizer in deszelfs kabinet durven zeggen, dat hij zelf op zich genomen had om hem dood te steken, dat hij hieraan wel gedaan had en verre was van berouw te gevoelen; hij heeft alles bekend en verdedigd.

« Toen hij door de zalen van het paleis kwam, verwenschte hij den generaal ***, *die om een ellendigen titel van graaf, de zaak des vaderlands verraden had.*"

« De prinses *Troubetzkoi* heeft den Keizer geschreven, dat, zoo haar gemaal het hoofd op het schavot verloor, hij als een martelaar van de heiligste, van de wettigste zaak stierf. De prins *Troubetzkoi*, die vier uren in het kabinet van den keizer is opgesloten geweest, heeft beurtelings schrik en berouw aan den dag gelegd, en heeft alle bijzonderheden van de zamenzwering opgeschreven.... Sinds vijf jaren waren de hoofden onderling door de zwaarste eeden verbonden. Twaalf hunner, van welke *Mourawief* de eerste was, moesten *Alexander* vermoorden; zes, aan wier hoofd zich *Michiel Orlof* bevond, belastten zich met *Nicolaas*; zes met *Michael*; zes met *Konstantijn*. Op éénen dag moest de geheele Keizerlijke familie omgebragt, en eene republiek gesticht worden. Het keizerlijke paleis en de hujzen der grooten moesten ter plundering overgegeven worden. *Michiel Orlof*, onder den naam van eerste consul, en de prins *** tweede consul, moesten het bewind van zaken aanvaarden....

« Toen ik in 1816 en 1818 hunne plannen kende en bestreed, was er nog geen moord voorgenomen. Men wilde *Alexander* alleen noodzaken tot constitutionele instellingen. De generaals ***, *** en *Orlof* waren alstoen hoofden der partij; thans schijnt het dat de twee eersten zich er min of meer van af gemaakt hebben; want zij zijn niet in hechtenis genomen, overigens zijn alle deelgenooten van 1818, thans gevat. Te Parijs is het haatste komplot gesmeed bij Mevrouw ***, en bij de prinses *Troubetzkoi*, te Petersburg, heeft men de geheele correspondentie gevonden. Deze laatste had 200,000 roebels voor de kosten der onderneming gegeven.. ."

(*Het vervolg op de kant van deze bladzijde.*)

GROOT-BRITTANNIE

LONDEN den 3 Maart. De bank heeft besloten, om 3 millioenen sterlings bankpapier, op goederen, te beleenen en dien ten gevolge heeft de heer *Wilson* zijne motie ingetrokken. — Het gouvernement blijft volhouden, van zijne zijde niets ten behoeve van den handel te mogen, noch te moeten doen, en dus ten dien einde geene exchequer-biljetten te kunnen uitgeven.

Bij gelegenheid van eene petitie, omtrent den toestand der Negerslaven, heeft men scherpe klagten ingebragt, wegens de weinige acht, die de colonisten op de verordeningen van het gouvernement ten dien aanzien hadden geslagen. De ministers hebben geantwoord, dat de toestand der Negers in de daad was verbeterd, en dat men, alvorens tot meer afdoende maatregelen over te gaan, de colonisten ernstig zoude aanraden, om in allen deele aan de bestaande wetten te voldoen.

— In Macclesfield zijn onder de werklieden onlusten uitgebroken De oproerigen hebben zich echter bepaald tot het berooven van eenige winkels, in welke eetwaren werden verkocht

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM den 5 Maart. De zaak, welke zoo groot gerucht heeft gemaakt en een elks aandacht tot zich getrokken, is eindelijk afgeloopen. Verleden Maandag, den 27 Februarij, zijn voor de assises verschenen: de makelaar *Jan Schaap*, zijn boekhouder *J. Coers*, *Jan Arras*, *Joh. Breuk*, *Jan Breuk*, *Wildinger*, *Stolk*, nachtwacht en korendrager; *Hendrik Schaap* was nog voortvlugtig Reeds vroeg werden de debatten geopend. Eene ontzaggelijke menigte was op het plein van het raadhuis zaamgevloeid, die naar den oogenblik wachtten dat de deuren zouden geopend worden. Twee dagen lang was het vergeefs. Eerst den derden dag begonnen het requisitoir van den procureur-crimineel en de pleidooijen. De procureur begon

(*Het vervolg op de andere bladzijde.*)

met aantemerken, dat, in weerwil van alle ingewonnen berigten, de zaak steeds met duisternis bedekt bleef; dat er duizend omstandigheden waren, die nu te berde zoude worden gebragt, waarop hij echter niet zou antwoorden, niet voornemens zijnde » tot in het Oosten de zout-pilaar van *Loth* op te sporen," maar dat hij zich zoude regelen naar den draad hem in handen gegeven door het publieke ministerie te 's Hage, welke de zaak verklaarde te zijn: » diefstal door middel van inklimming en braak, door meer dan een persoon." Het was dan ook in dien geest dat deze magistraats-persoon pleitte. Hoe ernstig ook de zaak was, perste die heer toch meer dan één glimlach af; wanneer hij b. v. zeide, wel te weten *wie* die *Blom* was, naar welken men vergeefs had gezocht, te weten een gefingeerde naam ... dat men den heer *Stuiter* had gevonden naar een' heer *Blom*, kapitein ter zee, welke kapitein » kennis had van den meridiaan, den evenaar, de graden, het kompas, de streken van den wind, die zeer bekwaam was om de Kaap Hoorn om te zeilen, enz. — maar — volstrekt niet van — zout!"

De beklaagde *Schaap*, op ettelijke vragen geantwoord hebbende: » dat weet ik niet," noemde hem de procureur » een *onnozelen* schaap," en wat later, dat die *Schapen* zoude *geschoren* worden.

De procureur had het bijzonder gemunt, en dit zeide hij met ronde woorden, op den boekhouder *Cours*, welken hij *een' snedigen boekhouder* noemde, aangezien hij, sedert ongeveer 20 jaren, dat hij bij de makelaars *Schaap* fungeerde, nog niet regt wist *wie* zijn meester was, naar zijne eigene antwoorden.

Het werd ten processe te berde gevoerd, dat de heer *van Hoorn*, een der hoofd-geëmploijeerden aan de *entrepôts* alhier, had last gekregen uit den Haag, om de *entrepôts* te verifiëren, dat hij echter zulks had uitgesteld, aangezien er ongeveer zes honderd waren in zijn ressort. Die heer had eene verklaring afgegeven, die den hove voorgelezen werd, dat aan het *entrepôt* van de makelaars *Schaap* niets ontbrak, op den tijd dat het zout reeds was gestolen geworden. Dan, het bleek ook dat de heer *van Hoorn* het verifiëren der *entrepôts* had nagelaten, met goedvinden van zijne authoriteiten.

Het bleek, dat *Jan Schaap* reeds sedert geruimen tijd weinig of niet met het beheer van het kantoor, pakhuizen, enz., zich had opgebonden, en dat hij ook geen deel aan het wegnemen van het zout had gehad, kunnende hij, zoo als meende te weten, *après coup*, met de zaak zou zijn bekend geworden, maar door geene wet hoegenaamd verpligt, zijn eigen broeder aan de justitie over te leveren.

Er was geene confessie van den genaamden *Stolk*, die de zaak aan het licht had gebragt, en welke, in gesprek gekomen met den boekhouder *Cours*, zich het aanzien gaf, als ware hij slechts getuige, hetgeen hem de president herinnerde geenszins het geval te zijn, daar hij even zoo wel beklaagde was als anderen, en dus ook geen bijzonder geloof verdiende.

Mr. *Bekman*, aan het pleiten gekomen, repliceerde aan den procureur dat hij daarom die pijlaar van *Loth* niet wilde opzoeken, wijl hem de zaak al te moeijelijk voorkwam te bewijzen.

Daar de procureur had beweerd, dat *Cours* op zijne eerlijkheid » niet behoefde te snoeven," daar reeds eenmaal tegen hem de eisch van 5 jaren tucht en eene geeseling was gedaan geworden, liet zich zijn verdediger Mr. *Brugmans*, *Jun.*, daaraan gelegen liggen, en den volgenden dag bragt hij en requisitoir en vonnis, uit Haarlem ontboden, te voorschijn, waaruit bleek, dat de eisch van den advocaat-fiscaal aldaar tegen *Cours* was geweest, niet minder den een, niet meer dan zes maanden gevangenis en 50 francs boete, en dat *Cours* was vrijgesproken, en de eischer in de kosten der procedures gevallen.

Mr. *De Bruine*, pleitende voor zijnen kliënt *Jan Schaap*, verklaarde de wet van 1816 op het zout, » een heilloos gewrocht van Brabandsch en Fransch vernuft." Waarop de procureur-crimineel het woord nam, om den president te vragen, dat hij den spreker tot de orde zoude terugroepen, zijnde het niet vergund eene wet, door de Staten-Generaal goedgekeurd en door den Koning gesanctionneerd, zoo aan te vallen. — Waarop Mr. *de Bruine* aanmerkte, dat dezelve wet reeds in 1819 was afgekeurd geworden om die zelfde redenen welke hij wilde voorbrengen.

Na eene gansche week het hof bezig te hebben gehouden, is gevonnisd als volgt: *Jan Schaap*, *Jan Arras*, *Joh. Breuk* en *Wildinger*, vrijgesproken; *Hendrik Schaap*, contumax, 8 jaren tuchthuis en eerloos; *J. Cours*, 8 jaren tuchthuis en eerloos; *J. Stolk*, een jaar tuchthuis.

Zonder het hof hoegenaamd te bedillen, hebben *allen* het vonnis van *Stolk* goedgekeurd, maar het lot van den ongelukkigen *Coers* betreurd.

— Van den 6 Maart. Voor eenige dagen heeft zich hier een inlandsche snellooper opgedaan. Men kent de herberg *het Eerste en Laatste Stuivertje*, even buiten de Leidsche poort, en men weet ook dat Sloten ruim anderhalf uur van daar gelegen is Op eene aangegane weddingschap, heeft een man van gemelde herberg naar Sloten en terug geloopen, in den tijd van 65 minuten. Een rijtuig was hem nagegaan. Te Sloten had hij 10 minuten tijd om uit te rusten en iets te drinken; van welke laatste vergunning hij echter geen gebruik heeft gemaakt. De zaak bekend zijnde, was de weg overal opgepropt met menschen, die naar den *snelvoet* nieuwsgierig uitzagen.

— den 8 Maart. Men heeft in Londen berigten uit Batavia tot den 23 October, in welke verzekerd wordt, dat de javaansche muitelingen zich nergens meer in menigte vertoonden en dat de rust allerwege werd hersteld.

BREDA den 8 Maart. De vrijwilligers van onderscheidene afdeelingen, bestemd voor de kolonien, komen alhier dagelijks door. Men begroot het aantal vrijwilligers die zich hiertoe in de zuidelijke Provincien hebben doen inschrijven, op 3000 man

MARKT-PRIJZEN der Stad Breda, van den 10 Maart 1826.

	Gl.	Cs.
Het Mudde Tarwe . . . . ƒ	5:	55
——— Rogge	3:	70
——— Gerst. (zomer)	00:	00
——— Boekweit	3:	47
——— Haver	00:	00
Fijn Tarwen Meel of Bloem Ned pond. .	00:	28
Grof ——— . . idem	00:	00
Boter . . . . . idem	00:	60
Nieuwe Zand Aardappelen [Vat of Mudde].	1:	50
't ¾ Ned. pond Fijn Tarwe Brood . . .	00:	14
De 1 — —— Grof. idem. . .	00:	10
De 1 — —— Boekweit . . .	00:	15
De 3 — —— Roggen Brood . .	00:	22
Het Ned. Pond Rundvleesch . .	00:	40
——— Kalfsvleesch . .	00:	45
——— Schapenvleesch . . .	00:	45½
——— Versch Varkenvleesch .	00:	32
——— Gerookt . idem . .	00:	75
Het 500 pond Hooi	00:	00
——— Stroo [Rogge] . .	00:	00
Het 1000 Eiken Telhout . .	2:	70
——— Doof Hout . .	1:	65
De Kar Spaanders . . .	3:	40
——— Struiken . . .	3:	60
De 100 Mutsaard . . .	2:	80

[Het vervolg op den kant van deze bladz.]

Te BREDA bij F. B. HOLLINGÈRUS PIJPERS, Boekdrukker en Boekverkooper.